

[Erhard Jakobsen.]

forligets partnere udmærket godt ved, at man aldeles ikke er enig, man kan simpelt hen ikke komme videre, for man kan ikke pille ved lejeværdien af egen bolig, før man er enig om at pille ved rentefradragsretten, og man bliver ikke enig om at pille ved rentefradragsretten. Derfor kører vi videre med de højere og højere satser for lejeværdien af egen bolig, som er fastsat i forliget. Det var det, vi forudså, og det var derfor, vi sprang. Nu prøver vi at rette på noget af det og siger: hvem bliver ramt værst? Ja, det gør de, der har sparet op og har betalt af på deres gæld, for de kommer til at betale ekstra, det er dem, der bliver ramt hårdest, og derfor har vi pillet dem ud ikke som nogle tilfældige, men i allerhøjeste grad som nogle, der netop er ramt af lovens bestemmelser. Og vi går videre i samme skure på den måde, som jeg sagde før.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Hr. Arne Bjerregaard skal høre efter forhandlingen, men jeg skal af hensyn til hr. Arne Bjerregaard understrege, at forudsætningen for, at en forligspartner kan gå bort fra et forlig, fjerne sig fra en aftale, er, at forligspartnerne er enige om at ændre i dette forlig. Derfor kan man udmærket godt støtte et forslag, som fremkommer vedrørende ændringer i et sådant forlig. Det var det, jeg sagde, og hr. Arne Bjerregaard kunne bare have hørt efter, så havde vi undgået denne forhandling.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg mener bare, det er en helt ny fortolkning af et forlig, som hr. Stetter her fremlægger. Jeg mener, at når man har indgået et forlig, må man for at ændre i det være enig om dette, inden man fremsætter et lovforslag, og kan ikke støtte et lovforslag, som er i strid med dette forlig.

(Kort bemærkning).

Christoffersen (V):

Jeg er enig med hr. Arne Bjerregaard i hans sidste betragtning, men jeg vil godt bare konstatere, at jeg håber ikke, jeg tager fejl i, at hr. Stetters sidste udtalelse skal forstås sådan, at det konservative folkeparti

kun vil stemme for CDs forslag, såfremt alle boligforligspartierne er enige herom; den konstatering takker jeg for.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg tager kun ordet for måske at bringe hr. Arne Bjerregaard ind i det tankesæt, som lå bag ved mit eksempel før. Jeg vil foreslå hr. Arne Bjerregaard, at han i stedet for DSB-manden sætter ind i eksemplet en landmand, der må sælge sin lille ejendom — dem kender hr. Arne Bjerregaard nogle stykker af — og skal hen og købe sig et parcelhus. Prøv at sammenligne ham med ham, der har boet i parcelhus de sidste 30 år, så tror jeg, vi er enige på dette punkt om, at det er en fuldstændig tilfældig og fuldstændig urimelig forskelsbehandling, der vil flyde af det forslag, centrum-demokraterne her fremsætter. Jeg tager egentlig også de meget få bemærkninger fra hr. Erhard Jakobsen som et udtryk for, at der er ramt nogenlunde præcist med de indvendinger, der er gjort.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er bare til skatteministeren, som sådan set gik uden om det, han sagde før. Jeg anklagede nemlig skatteministeren for, at det eksempel, han brugte, var et dårligt eksempel. Det sidste eksempel, han her brugte, er jeg helt enig med skatteministeren i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift.

(Lovforslag nr. 33. Fremsat 17/10 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Camre (S):

Der er tale om et ganske lille forslag, for så vidt. Det, det drejer sig om, er, at forsikrings-selskaberne hidtil har haft den ordning, at de efter afslutningen af deres regnskabsår kunne indbetale stempelafgiften af alle de forsikringer, der var tegnet i regnskabsåret, og det har givet forsikrings-selskaberne en fordel set i relation til andre, som er pligtige at betale stempelafgift. Det har været en rentefordel således at kunne udskyde betalingen. Denne ordning ønsker man ændret, således at selskaberne nu betaler den pligtige stempelafgift ind for hver måned, der er gået, for de forsikringer, der er tegnet i den pågældende måned. Det betyder, at forsikrings-selskaberne på den måde mister en rentefordel på ca. 2 mill. kr. om året.

Tillige er der en forhøjelse af grænsen for, hvornår man skal stemple kontrakter vedrørende personligt arbejde. Den nuværende grænse er på 50.000 kr., og den ønskes under henvisning til pris- og lønniveauets udvikling hævet til 100.000 kr.

Vi finder, at begge disse forslag er rimelige, og jeg skal tilsige socialdemokratiets støtte til en hurtig udvalgsbehandling.

Anders Andersen (V):

Forslaget er jo et lille forslag i forhold til det øvrige, man har diskuteret her i eftermiddag, og behandlingen tager formodentlig heller ikke lang tid.

Det er rigtigt, som hr. Camre sagde, at der er tale om en ændring med hensyn til indbetalingen af disse stempelafgifter. Jeg er enig i den betragtning, som hr. Camre kom med med hensyn til den anden ændring, hvor man forhøjede de 50.000 kr. til 100.000 kr. Man kan selvfølgelig rejse det spørgsmål — men jeg erkender, det er et ganske lille spørgsmål — hvordan den omkostningsfordyrelse eller manglende indtægt, der her ved kommer for forsikrings-selskaberne, står i forhold til de avancer, som man har ret til at tage på disse områder. Men vi er enige i forslaget og kan støtte dets videre gang i folketinget.

Glistrup (FP):

Som de tidligere talere har nævnt, er hovedpunktet i forslaget, at man nu vil have forsikrings-selskaberne til at indsende op-

gørelse 12 gange om året i stedet for som hidtil kun 1 gang om året, altså med andre ord en forøgelse af administrationen. Jeg forstår det således, at man vil have, forsikrings-selskaberne skal betale et beløb a conto beregnet efter forsikringstegningen i det foregående år. Hvorledes vil man forholde sig over for de forsikrings-selskaber, der eventuelt har stærkt svingende indtægter, og som er inde i en periode med faldende indtjening? Det indeholder forslaget bemærkninger ikke rigtig noget om. Er det i det hele taget noget, der har været forelagt for forsikrings-selskaberne?

I bemærkningerne anvender man den samme terminologi, som hr. Camre anvendte, nemlig at forsikrings-selskaberne skal berøves en rentefordel på 2 mill. kr. om året. Det er i og for sig besynderligt, at man hele tiden udtrykker det negativt. Det, der ligger i det, er vel, at skatteministeren reelt får 2 mill. kr. mere i kassen, for han kan vel anbringe sine penge lige så godt som forsikrings-selskaberne.

Fremskridtspartiet føler absolut ikke lyst til at give denne regering, der ødsler i den grad med midlerne, 2 mill. kr. mere at rutte med. Derfor vil vi gå imod forslaget, medmindre der med det samme kan anvises kompenserende besparelser andre steder, således at man får de 2 mill. kr. vundet ind ad anden vej.

Vedrørende spørgsmålet om stempeling af arbejdsaftaler har jeg bemærket, at ministeren ikke mener, der er noget provenutab ved at forhøje mindstegrænsen fra 50.000 kr. til 100.000 kr., og det er selvfølgelig rart. Kunne man så ikke med det samme komme frem til at sige, at vi helt lader være med at stemple arbejdsaftaler, for det må da indbringe et meget, meget mikroskopisk provenu sammenlignet med det besvær, som der trods alt er forbundet med at skulle huske det og ekspedere det? Hvad er i grunden provenuet af stempelgebyrer fra arbejdsaftaler? Hvis man ikke helt kan komme væk fra det, kan man så i hvert tilfælde ikke få de 100.000 kr. yderligere forhøjet, eventuelt således, at man laver reglen glidende, altså på den måde, at man siger: de første 300.000 kr. medfører ikke nogen stempeling, men det, der ligger ud over 300.000 kr., stemples med 1 promille. Det må vist give en mere rimelig ordning end den, som mini-

[Glistrup.]

steren har foreslået, hvor der er den skarpe grænse ved de 100.000 kr., på samme måde som der nu er den skarpe grænse ved de 50.000 kr.

Der er et sted, hvor ministeren vil være god. Det er med hensyn til kautioner og garantier, der har noget at gøre med u-landshjælp og eksportkredit. Vi har svært ved at se, hvorfor de skal forskelsbehandles sammenlignet med andre kautioner og garantier. Vi mener i og for sig, at der må gælde den samme stempeling i disse tilfælde.

Endelig indeholder forslaget trods alt ét moment, som vi fuldt ud kan godkende, nemlig at ministeren ikke vil give overnotaren i København et evigt liv efter døden. Han har levet længe nok i stempelovens paragraffer. Den del af forslaget kan vi støtte, men det øvrige er vi skeptiske over for.

Som mine forgængere har sagt: dette er småtingsafdelingen. Hvis vi kunne komme i gang med en virkelig principiel stempel-lovdiskussion under udvalgsarbejdet, er det i allerhøjeste grad påkrævet. Hvis vi f. eks. gik over til at bruge ganske almindelige postfrimærker til at klistre på dokumenterne i stedet for at have dette særlige stempelpapirsystem, ville det være en forenkling. Der er også mange andre steder, hvor vi kan rette på stempelovgivningen sammenlignet med den måde, hvorpå systemet virker i øjeblikket. Men som forslaget er, er det lille, ubetydeligt og dårligt.

Gudme (RV):

Vi kan være enige om, at dette forslag hører hjemme i småtingsafdelingen, og det radikale venstres indstilling er, at vi vil sige ja til de foreslåede småting.

Jeg har en bemærkning at knytte til det, hr. Glistrup lige sagde. Betragtningen om, at forsikringsselskabernes rentefordel i virkeligheden var at inddrage nogle penge og føre dem over i statskassen, er jo rigtig og på sin vis alligevel forkert. Forholdet er vel det, at forsikringsselskaberne mest rimeligt skal sammenlignes med andre mennesker, der skal stemple dokumenter, og deres kredit-tid er den tid, hvori der efter stempeloven er frist til at få dokumentet stemplet, altså maksimalt 4 uger. Står vi med et stempelpligtigt dokument, skal vi sørge for senest på 4 ugers dagen at have disse stempelmærker

påklæbet, og her gives ingen kredit herud-over, så er det kontant betaling. Forsikringsselskaberne har hidtil haft en mulighed for at få kredit næsten i 1 år. Det har været af-regningsmæssigt praktisk, men det er på den anden side også en særegen fordel, som forsikringsselskaberne har. Derfor mener jeg ikke, der kan være urimelighed i, at man nu stiller forsikringsselskaberne på samme måde som alle øvrige borgere, nemlig ved at give dem en kredittid på 1 måned, der i realiteten svarer til de 4 uger, vi andre har.

Hagen Hagensen (KF):

Efter de allerede faldne bemærkninger er der ikke meget at sige om dette lille lovforslag. Jeg skal lige sige, at jeg kan være enig i, at forsikringsselskaberne stort set får samme vilkår som andre, der skal stemple, det vil altså sige omtrent den samme frist. Men det rejser unægtelig det spørgsmål, om der ikke, som hr. Glistrup allerede har nævnt det, under faldende konjunkturer for et selskab bør være en adgang for dette til at få nedsat den tolvtedel, der skal afregnes, sådan at der ikke skal afregnes på grundlag af det foregående år, men på grundlag af en revisorerklæring om et andet beløb. Men det kan vi da se nærmere på i udvalget.

Måske skal man også se på i udvalget, at der er en lille morsomhed, idet lovforslagets tekst siger: „Ministeren for skatter og afgifter kan tillade . . .“, mens man både i fremsættelsestalen og i bemærkningerne siger „skal“. Det vil altså sige, at normalt må vilkåret være, at det skal afregnes på den måde. Så kunne det også godt være, lovtæksten skulle være i overensstemmelse hermed.

Med hensyn til kontrakter om arbejdsaf-taler er det vel naturligt, at beløbsgrænsen bliver forhøjet. Jeg kan også godt gå med til at drøfte, om afgiften helt skulle bortfalde for disse kontraktens vedkommende.

I øvrigt ville det vel nok være rart, om man kunne få en forenkling af stempelov-givningen, men det kan godt være, dette forslag i sig selv er for lille til at bære en alt for stor diskussion om de øvrige stempelfor-hold. Desværre er de jo mangfoldige og ikke særlig overskuelige.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal heller ikke knytte mange kom-mentarer til det, der er sagt. Vi er fra SF's

[Ehba Strange.]

side normalt meget kritiske over for henstandsordninger, også når det drejer sig om momsregnskaber inden for landbruget eller lignende, så vi synes, det er en rimelig regulering af loven, der her finder sted, og kan derfor støtte lovforslaget.

Med hensyn til forhøjelsen af beløbsgrænsen, når det drejer sig om stempeling af arbejdskontrakter, kunne jeg sige næsten det samme som hr. Hagen Hagensen. Om det er nu, eller det er ved en anden lejlighed, ved jeg heller ikke rigtig, men det kunne godt være, at man skulle kigge igennem, hvad der egentligt er stempelpligtigt, og hvad det egentlig indbringer i provenu. Måske kunne man kigge kritisk på hele det område.

Men ellers støtter vi lovforslaget, som det ligger.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er enige i visse dele af lovforslaget, nemlig de redaktionelle ændringer og følgeændringerne samt den almindelige forhøjelse vedrørende arbejdskontrakter, som er en følge af den almindelige pris- og lønudvikling. Men vi finder det ikke relevant at ændre afregningsformen, idet jeg må notere, at jeg i hvert fald ikke har den opfattelse, at det provenu, man eventuelt får ind ved dette, vil være af et sådant omfang, at det kan betale sig administrativt at gennemføre denne omlægning. Man må gå ud fra, at der nu skal være 12 afregninger i stedet for 1, og det sluger det meste, enten for den ene eller den anden part. Hvorfor gøre tilværelsen mere besværlig, end den er i forvejen, på disse økonomiske områder?

Som det allerede er sagt, kan selskaberne i nedgangsperioder have besvær med disse a conto-indbetalinger. Det virker urimeligt med a conto-indbetalinger, som er alt for høje i forhold til de forsikringer, de tegner i det pågældende år.

Knud Jespersen (DKP):

Der er sagt mange pæne ting om det forslag, og jeg skal i dagens anledning ikke være en undtagelse, men sige, at det er da udmærket, at man begrænser nogle af de rige forsikringsselskabers muligheder. Vi kan gå ind for den måde, man gør det på.

Jeg lagde mærke til, at kristeligt folkepartis ordfører sagde, de 12 afregninger nok

ville opsluge de 2 mill. kr. Det er nogle dyre afregninger; hvis man gik ud fra, at det var rigtigt, så skulle vi i alt fald have revideret regnebøgerne også.

Vi kan altså støtte dette forslag. Vi ser det ikke som noget stort, men fornuften skal jo vinde indpas et eller andet sted. Lad os så begynde i det små, når vi ikke kan i det store.

Wilhelm (VS):

Vi må også have sympati for denne afskaffelse af den rentefordel, der ligger i en efterafregning årligt.

Der er nogle få spørgsmål, vi måske kan få opklaret her eller senere. Når man siger, at forslaget er uden betydning for det samlede provenu ved stempelafgiften, er det så, fordi man ikke medregner rentefordelen til gunst for det offentlige, som modtager stempelafgiften tidligere? Eller er det, fordi det modsvares af et tab på den anden del af lovforslaget, nemlig den ændrede beløbsgrænse for arbejdskontrakter? For det kan, som hr. Knud Jespersen var inde på, næppe være administrationen ved at skulle modtage beløbet 12 gange om året i stedet for én gang, der sluger de 2 mill. kr. Jeg ville umiddelbart tro, at der er en provenugevinst for det offentlige ved det samlede lovforslag.

Jeg må erkende, at jeg forstår simpelt hen ikke, hvad hr. Anders Andersen mener, når han taler om den omkostningsfordyrelse, der er for forsikringsselskaberne ved ændringen af § 51, altså ved ændringen af beløbsgrænserne for arbejdskontrakterne. Jeg kan ikke se, der er nogen som helst omkostningsfordyrelse for forsikringsselskaberne. Jeg går ud fra, at det må være en fortalelse.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal til hr. Wilhelm sige, at det er en rigtig udlægning, som hr. Wilhelm foretog her. Der står, at provenuet af stempelafgiften ikke bliver påvirket nævneværdigt. Det hænger sammen med, at den rentegevinst, som selskaberne hidtil har haft, og som det offentlige i fremtiden vil have ved at få pengene tidligere, ikke vil blive anført som provenugevinst på stempelafgift.

Jeg vil godt til spørgsmålet om stemplingen af kontrakterne sige, at det er jo et meget begrænset antal, der er tale om, og det

[Ministeren for skatter og afgifter.]

giver derfor ikke noget særligt provenutab at forhøje grænsen fra 50.000 kr. til 100.000 kr. Det er jo et af de områder, der ligger på 1 promille i stempelgebyr.

Jeg vil godt sige som en generel bemærkning, at hovedreglen i stempeloven er jo, at stempelafgiften betales kontant. På grund af den adgang, som ministeren har haft til at give forsikringsselskaberne lov til at anvende den anden indbetalingsform, altså efterfølgende indbetaling for et helt år, har selskaberne opnået en rentegevinst, der ikke var tilsigtet i loven. Jeg vil godt her oplyse, at 2. revisionsdepartement også har peget på den utilsigtede fordel, der her er givet til en ganske bestemt gruppe af stempelpligtige. I besvarelse af spørgsmålet om forsikringsselskabernes holdning til forslaget skal jeg gerne oplyse tinget om, at Assurandør-Societetet er imod — jeg havde nær sagt: selvfølgelig er imod — at dette forslag gennemføres.

På det område, hr. Glistrup var inde på, § 1, nr. 4, vedrørende udviklingssamarbejdet, er der ikke er tale om nogen ændring, det er alene en formulering, der ændres. Men derfor kan hr. Glistrup selvfølgelig godt være imod den undtagelse, der ligger her.

Hr. Anders Andersen nævnte et avanceproblem. Jeg vil foreslå, at der rejses et spørgsmål i udvalget vedrørende den sag. Jeg blev ikke helt klar på, hvad det var for en problemstilling, hr. Anders Andersen rejser. Hr. Anders Andersen er selvfølgelig velkommen til at uddybe det her, men ellers er det måske et spørgsmål, vi kunne klare under udvalgsarbejdet.

Anders Andersen (V):

Når jeg rejste spørgsmålet, er det ganske enkelt, fordi man har fremhævet i forhandlingerne, der tidligere har været med Assurandør-Societetet, at der ved en vurdering af forsikringsselskabernes avance netop tages hensyn til den regel, at man havde dette års respit, før man indbetalte disse beløb. Derfor kunne man altså stille det spørgsmål: forrykker det situationen i de aftaler, man hidtil har haft med Assurandør-Societetet, at man nu inddrager disse penge og derved i virkeligheden, ikke påfører dem en ekstra udgift, hr. Wilhjelms, men påfører dem en mindre indtægt til dækning af den avance

eller de udgifter, de har i forsikringsselskaberne? Det var den problemstilling, jeg rejste, men måske med for få ord.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kapitaltilførselsafgift.

(Lovforslag nr. 34. Fremsat 17/10 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Camre (S):

I 1973 gennemførte folketinget et lovforslag om, at de tidligere afgifter, der havde hvilet på stiftelse af aktieselskaber, kommanditselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber, og som var berigtiget primært ved stemplingen af aktierne, blev afløst af en fælles kapitaltilførselsafgift, der hviler på et EF-direktiv om at harmonisere disse bestemmelser i EF-medlemslandene.

Det var allerede dengang klart og blev understreget af et direktivforslag kort efter vedtagelsen af loven, at kapitalafgiftssatsen skulle nedsættes fra dengang 2 pct. til 1 pct., og det, vi behandler i det foreliggende lovforslag, er primært denne nedsættelse af afgiften fra 2 pct. til 1 pct., hvilket skulle ske med virkning fra den 1. januar 1976.

Endvidere er der i forslaget nogle mere teknisk betonedede ændringer, som sigter mod at bringe en bedre overensstemmelse med forskellige gældende bestemmelser i EF's direktiver.

Forslaget vil medføre et provenutab for den danske stat på omkring en snes millioner kroner, og det kan man selvfølgelig på den ene side nok beklage. På den anden side må man sige, at i disse tider med økonomisk krise er det jo en lettelse for erhvervslivets etablering, og generelt kan vi ikke have noget imod, at virksomheder så billigt som